

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤὸν ΦΥΛΛὸν

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραμμίων ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων «Περιοδικῶν» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἡ ὀκνηρία εἶναι σκωρία καὶ καρκίνος τῆς ψυχῆς, τὸ προσκεφάλαιον τοῦ διαβόλου ἐφ' οὗ ἀναπαυόμενος σύρει τὸν ἄνθρωπον εἰς μυρίας παρεκτροπὰς· ὁ τάφος ζῶντος ἀνθρώπου. Τὸ ἔδαφος ἀφιέμενον εἰς ἡσυχίαν ταχέως θά παραγάγῃ πολλὰς ρίζας, ἀνακινούμενον ὅμως διὰ χειρὸς τοῦ ἐργάτου παράγει καρπὸν πρὸς τροφήν. Δὲν εἶναι μόνον ὀκνηρὸς ὁ μὴδὲν ποιῶν ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ καταγίνη εἰς ἐπωφελέστερον ἔργον. Ἡ καταστροφὴ τινῶν ἀνθρώπων χρονολογεῖται ἐκ τινος ὥρας σχολῆς, διότι ἡ ἐνασχόλησις εἶναι ἡ πανοπλία τῆς ψυχῆς. Σατυρικόν τι ποίημα παρουσίαζε τὸν διάβολον ὡς ἀλιεύοντα ἀνθρώπους καὶ προσαρμόζοντα τὸ δέλεαρ αὐτοῦ κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὸ ἔργον τῆς λείας του· ἀλλ' ὁ ὀκνηρὸς οὐδεμίαν, ἔλεγε, ἐδίδεν αὐτῷ φροντίδα, διότι ἔδρακνε τὸ γυμνὸν ἀγκυστρον. Ἡ ἐργασία ἐπομένως πρέπει νὰ ᾖ τὸ κύριον μέλημα τοῦ ἀνθρώπου οὐδόλως ἀποθλέποντος εἰς τὸ εἶδος αὐτῆς ἀλλ' εἰς τὴν ἐκ ταύτης ὠφέλειαν, ὡς ἀποτρεπούσης αὐτὸν ἀπὸ πάσης κακῆς καὶ ὀλεθρίας συνεπειᾶς.

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Ἄῖρα ὑπόσχεσις ἐδόθη πρὸς θυσίαν ἐνὸς βοῦς συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου. Δωρεὰ ἐδόθησαν τοῖς πρεσβευταῖς ἐξ Αἰτωλίας. Ὁ Ἐλευνίος, ὁ πραιτωρ, ἀνεχώρησεν εἰς Σικελίαν».

Γεῦμα ἐδόθη εἰς τὸν λαὸν ὑπὸ τῶν υἱῶν τῆς Μαρκίας, κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς μητρὸς των».

Ἀράμα ἐδιδάχθη σήμερον, ἱερὸν τῇ Κυβέλλῃ».

Τρίτη ἐπὶ ἐνάτῃ Ἀπριλίου».

Ὁ Ποπίλιος Ἀήνας, ὁ Κ. Δέκιμος καὶ ὁ Κ. Ὅστιλιος ἀπεστάλησαν πρεσβευταὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ὅπως συμβιβάσωσι τὴν διένεξιν δι' ἣν νῦν πολεμοῦσιν. Δίαν πρῶτ' ἀνῆλθον, ὑπὸ μεγάλῃς συνοδείας πελατῶν καὶ συγγενῶν ἀκολουθούμενοι, νὰ προσενέγκωσι θυσίαν καὶ σπονδὰς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κάστρος καὶ Πολυδεύκου πρὶν ἢ ἀρξάνται τῆς ὁδοπορίας των».

Τὰ ἐξῆς ἀνήκουσιν εἰς σειράν τοῦ αὐτοῦ δημοσιεύματος, ὅταν ᾖτο ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη παλαιότερον. Ταῦτα εἰσὶ πληρέστερα καὶ τερπνότερα ἢ τὰ πρότερον μνημονευθέντα, τῆς τέχνης τῆς ἐφημεριδογραφίας προοδευσάσης ταχέως ὡς καὶ πᾶν ἕτερον, ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν Ῥώμην· ὀλίγα παραδείγματα ἀρκέσουσιν.

«Ὁ Σιλληνὸς καὶ Μυραίνης, ὕπατοι. Τρίτη ἰδῶν Μαρτίου.»

«Ὁ Μυραίνης ἔθυσεν λίαν πρῶτ' ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κάστρος καὶ Πολυδεύκου καὶ μετὰ ταῦτα συνῆλθεν ἡ γερουσία ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Πομπηίου.

«Πέμπτη Καλενδῶν Σεπτεμβρίου. Ὁ Μάρκος Ἰούλιος Κικέρων συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ Κορνηλίου Σύλλα, κατηγορηθέντος ἐπὶ συνεργείᾳ ἐν τῇ συνομοσίᾳ τοῦ Κατιλίνου καὶ ἐκέρδησε τὴν δίκην διὰ πλειοψηφίας πέντε δικαστῶν. Οἱ τριβοῦνοι ᾤσαν κατὰ τῶν κατηγορουμένων».